

Horia ZILIERU

Din ardere

Selecție de Valentin TALPALARU
Volum ilustrat de autor

EDITURA JUNIMEA
IAȘI – 2026

CUPRINS

Poetul	5
Norii	6
Asfințit de adolescență	9
Dialog la mal	11
Colind	13
Iarnă străveche	17
Hypnoza	18
Asfințitul crinilor	20
Doină pe calea-robilor	21
Mare noapte fecioară	24
Din ardere	28
Cer deschis	30
Elegie	33
Basm după basm	36
Patimile după Anton Pann	41
arepo	44
Copilărie la zei	47
dublu autoportret în ipostaze paralele	50
Balada ochiului care creștea neconținut	54
Teama veche a nopții	58
Roman clasic	60

Poetul

Cu cearcăne de lămpi târzii pe chip
(peceți, ca pe-un hrisov de voievod)
el iese-n lume cu gingașul rod,
jos în folclor cu două mii de scări.

În aer dens, ca după lung înot,
e un miracol de grădină, când
paloarea toamnei suflă delirând
un pudic pal în paltini platinați.

Și n-are umbră, că e suflet tot:
orbitul sânge-n vene de fântâni,
clar în uimire de fată cu sâni
sinceri cu crinii, pe-o gură jurați.

Neamețite fluvii, din adânc
de alte voci, se limpezesc și-i sparg
pod de emoții. În podișul larg,
pe-un umăr are noapte, pe-altul zi.

Iar buzele-i ca golfuri mari se strâng,
să dea în muguri muzica din el;
spațiu-n zăpezi, inel după inel,
se surpă-n sus, în unde argintii.

Norii

pentru E. I.

Mă vezi citind în norii de pe ape
 c-o trestie spărgând fantoma lor
 și îngenunchi, înaltul meu amor,
 pe-un mal unde visez să mă îngroape.

Nu mai exist. O stea îndepărtată
 mi s-a-ntrupat în carne și auz
 și-i sunt prin pulberi orbul-călăuz,
 spre roza mea în muzici îngropată.

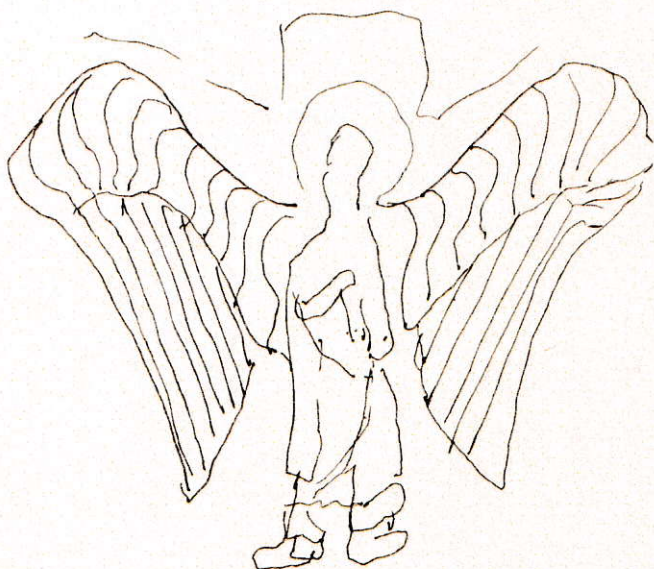
Nu-i simți curgând ca vechile popoare?
 Vorbesc o limbă ca un fulger tras
 pe clopotele fără limbi și glas,
 când turla se ridică în picioare.

E-un sunet, parcă, de spălate oase
 preachinuite spre-un pierdut mormânt,
 cum sângele își sună-n cel ce sunt
 ah! senzuale chei misterioase.

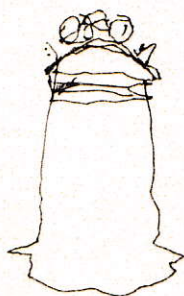
A împietrit a gurii alchimie
 și-arareori mai scoate câte-un leșt
 din cimitirul prundului celest,
 ca înecații în pudoarea vie.

Merg printre ei pe funii ce ne leagă
 cu apa și nisipul giulgiul cald,
 că moartea și-a pierdut în celălalt
 puterea și scânteia ei întreagă.

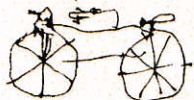
MOISSAC

LIQVITEX

LYNN 02.05.97

ET RUSCI

son o persone transfor-
mati din inimici

(sau un arbore,
albăstru.)

Asfințit de adolescență

Și loc de-adio, ne-am ales stejarii,
în toamna-n incantații lungi în luger.
Rămasă în colori, tu pari un înger —
și naintăm în aer liber, ca-n acvarii.

Tristă-n memorii și gătită tandru,
te legeni plantă-n vânt din alte spații :
doar răsul echivoc, de băiețandru
pe-un culuar cu zidul plin de ecuații.

Fularul îți miroase a benzină
(de șarpe suplu rochia, și ciorapul) :
blestemi autobuzul, în surdină,
lejer, cu dinții mici și albi și dulci ca napul.

Eu voi tăia copaci de sentimente
cu lemn de-ngheț ca stihurile-aceste
de cuarț și lună, stinse și absente —
și-am să te-afum cu frunze de tutun, poveste.

Și după coajă ți-i numesc și frunză,
și îi lovesc — și tu tresari, aparte,
și-ndoliind, vin cețuri să ne-ascundă
în mobile bătrâne de trecut, departe.

Da-mi place, că-n poșeta ta uzată,
binoclu n-ai : oglindă, ruj, nici oă —
și fără artificii, fără pată,
în mine stai și vezi din eleganta lojă.

E un spectacol fără-afiș de gală,
ca de păpuși uitate în vitrine
și ni-i mâhnirea, în fior, egală
și în cutremure, pe stâlpi de gând, glicine.

De bal final, din Bârnova spre Ciurea
pe mâna-ntinsă or să cadă brume —
când singuri ne-am fixat un ceas, anume,
și-o zi,
și loc de-adio ne-am ales pădurea.

Dialog la mal (2)

[ce te-nflăcări verbule?
merg la nuntă cerbule

în ce țară verbule?
lyrabarfă cerbule

nuntă mare verbule?
cât mormântul cerbule

mire cine-i verbule?
geamăn soare cerbule

și mireasă verbule?
luna-n cearcăn cerbule

cunoști nunii verbule?
duhul pustnic cerbule